

TEZĂUR LITURGIC
14 IUNIE
METODIE SIMONOPETRITUL

PARACLISUL
SF. IERARH-
MĂRTURISITOR
METODIE I,
PATRIARHUL
CONSTANTINOPOLULUI

ATENA, 2020

14 ΙΟΥΝΙΟΣ ΜΕΘΟΔΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Ὁ Ἱερεὺς ἄρχεται τῆς Παρακλήσεως μετὰ τὴν
δοξολογικὴν ἐκφώνησιν:

*Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.*

Ὁ χορὸς: *Ἀμήν.*

Ἦ μὴ ὑπάρχοντος Ἱερέως, ἡμεῖς τὸ:

*Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ
Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, Ἀμήν.*

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Καὶ εὐθύς ψάλλεται τετράκις ἐξ' ὑπαμοιβῆς, μετὰ
τῶν οἰκείων στίχων:

*Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.*

Στίχ. α'. *Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ.*

Στίχ. β'. *Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τὸ
ὄνομα Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦς.*

Στίχ. γ'. *Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.*

Εἶτα τὸ τροπάριον.

Ἦχος δ' . Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῷ Ἱεραρχῇ οἱ πιστοὶ νῦν προσδράμωμεν, οἱ κακεκτοῦντες ἐν δεινοῖς καὶ βοήσωμεν, ἀπὸ καρδίας λέγοντες αὐτῷ καὶ ψυχῆς· Πάτερ ἀγιώτατε, ὦ Μεθόδιε μάκαρ, πρέσβευε πρὸς Κύριον, παρρησίαν ὡς ἔχων, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν πίστει καὶ στοργῇ, προσπεφευγόντων, τῇ σκέπῃ σου πάντοτε.

Δόξα.

Πατριαρχῶν τὴν καλλονὴν καὶ τὸ κλέος, Ὁρθοδοξίας σάλπιγγα τὴν μεγίστην, ἀνευφημοῦντες κράζωμεν αὐτῷ οἱ πιστοί· Ἅγιε Μεθόδιε, ιερῶτατε Πάτερ, σπεῦσον ἐξελοῦ ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, καὶ τὰς ἰάσεις δίδου δαψιλῶς, τοῖς τῷ ναῷ σου ἀεὶ καταφεύγουσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰμὴ γὰρ Σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ, Σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμός ν' (50).

Εἶτα, ὁ Κανὼν.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. Δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Φαινοτάταις ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος καταλαμπόμενος, τὸ ζοφερὸν ὄμμα, τῆς ψυχῆς μου φώτισον, καὶ ὄλον με συνέτισον, καὶ παράσχου μοι χάριν, ὅπως ἀξίως ὑμνήσω σε, Πάτερ Ἱεράρχα Μεθόδιε.

Τῷ τοῦ Κυρίου ἀνευδότως ἔρωτι, ὅλως πυρούμενος, καὶ τῷ τούτου φόβῳ, μάκαρ στοιχειούμενος, πρὸς ἀρετῶν ἀκρόρειαν ἀνηνέχθης θεόφρον, Τριάδος οἶκος γενόμενος, Πάτερ Ἱεράρχα Μεθόδιε.

Ἀναλαβὼν τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, καὶ τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ, πρὸς τὰς παρατάξεις, τῶν ἐχθρῶν ἐχώρησας, καὶ τούτους τροπώσάμενος, τὸ βραβεῖον ἐδέξω, παρὰ τοῦ πάντων δεσπότητος, Πάτερ Ἱεράρχα Μεθόδιε.

Θεοτοκίου

Ἐξ ἀναγκῶν καὶ πειρασμῶν καὶ θλίψεων, καὶ ἀνηκέστῳ κακῶν, καὶ δεινῶν παντοίων, καὶ ἐκ περιστάσεως, καὶ τῆς μελλούσης ἄκραντε, κατακρίσεως ῥῦσαι, καὶ Βασιλείας ἀξίωσον, τοὺς εἰλικρινῶς Σε δοξάζοντας.

Ὡδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἀπὸ νεότητος σοφέ, ταῖς ἡδοναῖς προσοχθίσας, καὶ τὸν σάλον τῶν παθῶν κατευνάσας, ἐνδιαίτημα σεπτόν, τοῦ Παρακλήτου γέγονας· διὸ καὶ ἀνεδείχθης, ἱερουργὸς ἱερώτατος.

Ὡς κορυφαῖος τῆς σεπτῆς, καὶ θεολέκτου Συνόδου,
τὴν προσκύνησιν τῶν θείων Εἰκόνων, ἔδογματίσας
σοφέ, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐστήριξας, τοὺς δὲ
εἰκονομάχους, ὡς δυσσεβεῖς ἀπεκήρυξας.

Ὡς ἀξιόθεος ναός, πανευπρεπῶς δεδειγμένος, ναοὺς
δεῖξον τοῦ Θεοῦ θεοφάντορ, τοὺς τῷ θείῳ σου ναῷ,
διηνεκῶς ἐμμένοντας, καὶ διαθέσει ὅλη,
ἀκαταπαύστως σε μέλποντας.

Θεοτοκίου

Τοὺς πεποιθότας ἐπὶ Σοί, ἀνενδοιάστως Παρθένε,
καὶ θερμῶς Σε Θεοτόκε ὑμνοῦντας, ἐκ παντὸς
ἀνιαροῦ, ἀπήμονας περίσωζε, καὶ τῶν δεινῶν ἐκείνων,
κολαστηρίων ἐξάρπασον.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνους τοὺς δούλους σου
θεοφόρε, ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις σου Ἄγιε, καὶ
δώρησαι ψυχικὴν σωτηρίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ
τὴν ἐμὴν καλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς
ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμῆ.

Προστάτην θερμὸν καὶ μέγαν ἀντιλήπτορα,
πλουτοῦντες αἰεὶ, δεόμεθά σου πάντοτε, ἐκ κινδύνων
λύτρωσαι τοὺς σοὺς δούλους τάχιον Ἄγιε, καὶ ἐκ
παντοίων νόσων καὶ παθῶν, καὶ ἐκ σκανδάλων,
μάκαρ Μεθόδιε.

Ψδὴ δ' . Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Τὸ περιόν, τῆς σῆς σοφίας ἐθαύμασαν, καὶ οἱ μάτην μάκαρ σοι ἐχθραίνοντες, τῶν δυσεφίκτων γὰρ ἐννοιῶν, τὸν νοῦν τῷ κρατοῦντι, σαφῆ σοφῶς προετίθεσο· διὸ καὶ παρὰ πάντων, σεβαζόμενος ὤφθης, τοῦ Θεοῦ σε θεόφρον δοξάσαντος.

Μετὰ μακράς, τὰς κακουχίας θεσπέσιε, μετὰ πείραν ἀνυποίστων θλίψεων, σὲ ποιμενάρχην τῆς ἑαυτοῦ, ποιμένης προχειρίζει, τὸ θεῖον Πνεῦμα καὶ ἅπασαν, ἀκλὺν κακοδοξίας, ἐξηφάνισας μάκαρ, τῷ φωτὶ τῶν σοφῶν διδαγμάτων σου.

Παρανομεῖν, διὰ παντὸς μελετήσαντες, παρανόμων μάκαρ τὸ συνέδριον· δι' ἐπινοίας σοι πονηρᾶς, πονηροῦ γυναιίου, μῶμον προσᾶψαι ἠπείγοντο, τῷ φθόνῳ τετηκότες, δόξης δέ σοι μεγίστης, ὡς οὐκ ἤλπιζον ὤφθησαν πρόξενoi.

Θεοτοκίου

Διὰ παντός, οὐ διαλείπω ὁ ἄθλιος ἀμαρτάνων καὶ παραπικραίνων Σε, τὴν ἀγαθὴν μου καταφυγὴν, τὴν ἐμὴν προστάτιν, τὴν σωτηρίαν μου πάναγνε· ἀλλ' ὅμως Σοι προσπίπτων, οὐ μὴ παύσω κραυγάζων, γλυκυτάτη μου Δέσποινα σῶσόν με.

Ψδὴ ε' . Ἵνα τί με ἀπάσω.

Τῇ σφενδόνι παμμάκαρ, τῶν σεπτῶν δογμάτων σου φάλαγγαν ἅπασαν, τῶν αἰρετιζόντων ἐσφενδόνισας ἄρδην καὶ ὄλεσας, καὶ τῆς ἀσεβείας, τὴν ἐπηρμένην δυναστείαν, κατηδάφισας σθένει τοῦ Πνεύματος.

Τὸ πολίτευμα ἔχων, ἐν τοῖς οὐρανοῖς ὡς ὁ Παῦλος θεσπέσιε, περιῶν ἐν κόσμῳ, τῆς ἐφέσεως ἤδη ἐπέτυχες, καὶ νῦν ἐμβατεύων, τοὺς οὐρανοὺς καθικετεύοις, ὑπὲρ πάντων τῶν πίστει τιμώντων σε.

Ὡς σεπτὸς ἀρχιθύτης, θύων τὸν ἄμνόν τοῦ Θεοῦ τὸν τὰ παιίσματα, αἴροντα τοῦ κόσμου, σεαυτὸν αὐτῷ μάκαρ προσήνεγκας, ἱερεῖον ὡσπερ, πυρακτωθεὶς ταῖς πολυτρόποις, τῶν βασάνων ἰδέαις θεόληπτε.

Θεοτοκίου

Παναγία Παρθένε, πάναγνε πανύμνητε καὶ παναμώμητε, ἡ καταφυγή μου, τὸ γλυκὺ μοι καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, καταξιώσόν με, κατατρυφήσαι εἰς αἰῶνας, τῆς ἀλήκτου ἐκείνης φαιδρότητος.

Ῥδὴ σι'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Χαρμονικῶς τὴν σεπτὴν, παμμάκαρ ἄγομεν μνήμην σου, τῇ σῇ προνοίᾳ καὶ γάρ, ἐκ μέσου γεγένηται, κατήφεια ἅπασα, τῆς κακοπιστίας, καὶ χαρὰ ἡμῖν ἐπέλαμψεν.

Τὴν Ἐκκλησίαν Χριστέ, ἀκράδαντον διατήρησον, ἐν ὀρθοδόξῳ ἀεὶ, τῇ πίστει λατρεύειν σοι, φιλάνθρωπε Κύριε, τοῦ Σοῦ Ἱεράρχου, εὐπροσδέκτοις παρακλήσεσιν.

Ὡς μέγας Ἀρχιερεὺς, μεγίστην ὄντως ἐπλούτησας, τὴν χάριν παρὰ Θεοῦ, ἀνθρώπων τὰ παιίσματα, συγχωρεῖν πανένδοξε· διὸ πᾶσι δίδου, ἐγκλημάτων τὴν συγχώρησιν.

Θεοτοκίου

Τρικυμιῶν με ἀγνή, τῶν κοσμικῶν ἐλευθέρωσον,
καὶ εὐπλοεῖν με ἀεὶ, τοῦ βίου τὸν κλύδωνα, ἀξίωσον
Δέσποινα, καὶ πρὸς θεῖον ὄρμον, Θεοτόκε με
προσόρμισον.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνους τοὺς δούλους σου
θεοφόρε, ταῖς πρὸς Θεὸν ἰκεσίαις σου Ἄγιε, καὶ
δώρησαι ψυχικὴν σωτηρίαν.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ'
ἑσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα
μητρικὴν παρρησίαν.

Κουτάκιον. Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Σὺ προστάτης ὑπάρχων ἡμῶν ἀκαταίσχυντος, καὶ
μεσίτης πρὸς τὸν Ποιητὴν δυνατώτατος, μὴ παρίδης
σῶν οἰκετῶν δεήσεων φωνάς· ἀλλὰ πρόφθασον ὡς
συμπαθής, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς
δεομένων σου· τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ ῥῦσαι
δεινῶν παντοίων, ὁ προϊστάμενος ἡμῶν, τῶν τιμώντων
σε Μεθόδιε.

Προκείμενον: *Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ
μελέτη τῆς σοφίας μου σύνεσιν.*

Στ.: *Οἱ ἱερεῖς Σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ
οἱ ὄσιοί Σου ἀγαλλιᾶσονται.*

Εὐαγγέλιον, κατὰ Λουκᾶν. (Κεφ, ιβ', 8-12)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς: Πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἑμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσῃ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ· ὁ δὲ ἀρνησάμενός με ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ. καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα βλασφημήσαντι οὐκ ἀφεθήσεται. ὅταν δὲ προσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ μεριμνᾶτε πῶς ἢ τί ἀπολογήσησθε ἢ τί εἶπητε· τὸ γὰρ ἅγιον Πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἃ δεῖ εἰπεῖν.

Δόξα: Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...

Καὶ νῦν: Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στ.: Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Κάθειρξιν ὑπέμεινας, ἐπταετῆ ὅλη μάκαρ, καὶ μαστίγων κάκωσιν, ὑπὲρ τῆς Χριστοῦ Εἰκόνης ἀοίδιμε· ἕως οὗ ἔθραυδας, τῶν εἰκονομάχων, τὴν θρασύτητα καὶ ἔνστασιν, καὶ ἐχρημάτισας, ὁμολογητῆς ἀληθέστατος, Εἰκόνων ἀναστήλωσιν, ἐν Ὁρθοδοξίᾳ ἐκράτυνας, κόσμον Ἐκκλησίᾳ, διδοὺς Πατριαρχῶν ἢ καλλονή, καὶ εὐσεβῶν ἀκροθίνιον, μέγιστε Μεθόδιε.

Ὁδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασις.

Ὡς κρίνον ἠδύπνοον, καὶ ὡσεὶ ῥόδον παμμάκαρ
εὖοσιμον, ἐμπιπλᾶς εὐωδίας, καὶ θυμηδίας τοὺς σὲ
γεραίροντας, καὶ συνωδὰ τῷ Κυρίῳ κραυγάζοντας·
εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐπήρθης μετάρσιος, ὡς ὁ πυρίπνοος τεθρίππω
ἄρματι, ἀρετῶν τετρακτύϊ, καὶ τὰς ἀψίδας σοφῆ
κατέλαβες, τὰς οὐρανίους καὶ ἔνδον ἐχώρησας, τὸ
θεῖον στέφος λαβὼν, παντουργικῆ δεξιᾷ.

Ὡς Μάρτυς σὺν Μάρτυσιν, ὡς Πατριάρχης σὺν
Πατριάρχαις σοφῆ, Παραδείσου τὸ πλάτος,
στεφανηφόρος χοροβατῶν εἰσαεὶ, μὴ διαλίπης
πρεσβεύειν ἐκάστοτε, ῥυσθῆναι πάντας ἡμᾶς,
αἰωνιζούσης φλογός.

Θεοτοκίου

Ἐλπίς γλυκυτάτη μου, Θεοχαρίτωτε Παναγία μου, ἡ
χαρὰ τῆς ψυχῆς μου, καὶ εὐφροσύνη τῆς διανοίας
μου, καὶ τοῦ νοός μου τὸ θεῖον ἐντρύφημα, τῆς
ἀκηράτου τρυφῆς μὴ ὑστερήσης με.

Ὁδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ἰεραρχῶν τὸν πρόκριτον, Ἀποστόλων ὁμότροπον,
Ὁμολογητῶν ὡς ἀληθῶς συμμετόχον, Μαρτύρων
ἐφάμιλλον, καὶ τῶν Ὁσίων σύσκηνον, καὶ τῶν
Ἀσωμάτων ἰσοστάσιον ὄντως, Μεθόδιον τὸν μέγαν,
εὐφημήσωμεν πάντες, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Βιαιοτάτην κάθειρξιν, πολυχρόνιον κάκωσιν, καὶ χαλεπωτάτην σιαγόνων σύνθλασιν, ὀδόντων ἐκρίζωσιν, καὶ ἀλγεινῶν ἐπίτασιν, καὶ τῶν αἰκισμῶν τὰς ἀνυποίστους ὀδύνας, ὑπήνεγκας παμμάκαρ, σταθηρᾷ διανοίᾳ· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους, τῆς νίκης ἀνεδήσω.

Ὡς κραταιὸν συλλήπτορα, καὶ ταχὺν ἀντιλήπτορα, καὶ θερμὸν προστάτην, καὶ ἄσειστον ἔρεισμα, καὶ στύλον ἀκράδαντον, καὶ τεῖχος ἀπερίτρεπτον, καὶ προασπιστήν, καὶ ἀρράγέστατον πύργον, καὶ πρόμαχον γενναῖον, τῶν ἐνθέων δογμάτων, Μεθόδιον τὸν πάνυ, πιστῶς ἀνευφημοῦμεν.

Θεοτοκίου

Κυμαιομένῳ πάντοθεν, καὶ οἰκτρῶς ποντουμένῳ μοι, σάλῳ τῶν αἰσχίστων καὶ ἀθέσμων ἔργων μου, γαλήνης ὡς πρόξενος, γεγεννημένη κόσμῳ παντί, πρὸς τοὺς γαληνοὺς, καὶ σωτηρίους λιμένας, πρόσρμισόν με ὅπως, ἀνυμνῶ εὐχαρίστως, τὴν Σὴν ἀγαθωσύνην, Παρθένε εἰς αἰῶνας.

Ὁδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Μεγίστην ἀξιάγαστε πρὸς Χριστόν, παρρήσιαν πλουτῶν καὶ οἰκείωσιν, ὡς δι' αὐτόν, ἅπασαν ἰδέαν ὑπενεγκῶν, μαστίγων καὶ στρεβλώσεων, καὶ κολαστηρίων παντοδαπῶν, πρεσβεύων μὴ ἐλλίπης, σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει, σὲ θεηγόρε μακαρίζοντας.

Τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότη παρεστηκῶς, καὶ τῆς τούτου ἀφράστου τερπνότητος, ἐπεντυφῶν, μέμνησο

παμμακάρο διηνεκῶς, τῶν πόθῳ μεμνημένων σου, καὶ ὕμνολογοῦντων σε εὐλαβῶς, καὶ πᾶσι τὴν εἰρήνην, πρυτάνευσον εὐχαῖς σου, καὶ Παραδείσου τὴν κατοίκησιν.

Τοὺς πόθῳ διαπύρῳ σοῦ τὸν σεπτὸν, δειμαμένους ναὸν ἀεισέβαστον, καὶ ἐν αὐτῷ, σὲ ὕμνολογοῦντας εἰλικρινῶς, καὶ τὴν φωσφόρον μνήμην σου, νῦν ἐπιτελοῦντας χαρμονικῶς, συντήρησον ἀτρώτους, ὡς δούλους σου γνησίους, ἐκ πάσης βλάβης καὶ κακώσεως.

Θεοτοκίου

Τὸν κληρὸν Σου τὸν θεῖον καὶ εὐαγῆ, τὸ σεπτὸν Ὅρος τοῦτο περίσωζε, Μῆτερ Θεοῦ, ἐκ τῆς τῶν βαρβάρων ἐπιδρομῆς, δαιμονικῆς κακώσεως, καὶ ἐξ ἐπηρείας παντοδαπῆς, καὶ πάντας τοὺς ἐν τούτῳ, Σὲ ἐπικαλουμένους, τῆς Βασιλείας καταξίωσον.

Μεγαλυνάρια.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον Σὲ μεγαλύνομεν.

Δεῦτε τῆς Τριάδος τὸν ἐραστήν, καὶ Χριστοῦ Εἰκόνοσ, ὑψηγόρον προασπιστήν, εὐσεβῶν τὸ κλέος, εἰκονομάχων πτῶσιν, Μεθόδιον τὸν μέγαν, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Χαίροις Ἐκκλησίας θεῖε ἀστήρ, οἰκουμένης κλέος,
Ὁρθοδόξων ὁ στηριγμός, Πατριαρχῶν δόξα, τῆς
δυσσεβείας θραῦσις, Μεθόδιε τρισμάκαρ, νῦν
εὐφημοῦμέν σε.

Χαίροις ὁ Εἰκόνων τῶν ἱερῶν, ἐν Ὁρθοδοξία, καὶ
Συνόδῳ Ἱεραρχῶν, τὴν τιμὴν θεοπίας, αἰσχύνας τοὺς
προστάτας, τῆς εἰκονομαχίας, Πάτερ Μεθόδιε.

Ῥῦσαι ἐκ κινδύνων καὶ πειρασμῶν, τοὺς
συνωνυμοῦντας, σοὶ Μεθόδιε ἱερέ, καὶ πάντας τοὺς ἐν
πίστει, προστρέχοντάς σοι μάκαρ, λιταῖς σου πρὸς τὸ
θεῖον, Πάτερ τρισόλβιε.

Οἱ τῷ θεῷ οἶκῳ σου καὶ ναῷ, νῦν συναθροισθέντες,
σοὶ προσπίπτομεν εὐλαβῶς, φωτισμὸν αἰτοῦντες, καὶ
τῶν παισμάτων λύσιν, Μεθόδιε λιταῖς σου, ταῖς πρὸς
τὸν Κύριον.

Ἦ Τριάς Ἁγία προσκυνητή, Βαπτιστοῦ πρεσβείαις,
Ἀποστόλων Ἱεραρχῶν, Ἁγίων Ἀπάντων, καὶ θεοῦ
Μεθοδίου, καὶ τῆς ἀειπαρθένου, ἡμᾶς ἐλέησον.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς
Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ
ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοὶ τὴν ἰκεσίαν, ὡς
Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί...

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποιθήαμεν. Μὴ
ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν

ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεπον καὶ νῦν ὡς εὖσπλαχνος καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς
ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου
καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν...

Τῆς εὖσπλαχνίας τὴν πύλην ἀνοίξον ἡμῖν,
εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μὴ
ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων,
Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

*Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, τὴν Ἐκτενῆ Δέησιν, ἡμῶν ψαλλόντων
τὸ λιτανευτικόν· Κύριε ἐλέησον. Ὑπὸ τοῦ Ἱερέως
Ἀπόλυσις. Καὶ τῶν Χριστιανῶν ἀσπαζομένων τὴν
Εἰκόνα καὶ χρισμένων δι' ἁγίου ἐλαίου, ψάλλονται τὰ
παρόντα Τροπάρια: Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.*

Πάντες, σοὶ προσπίπτομεν θερμῶς, τὴν σὴν
προστασίαν αἰτοῦντες, καὶ τὴν βοήθειαν, πόθῳ τὴν
Εἰκόνα σου κατασπαζόμενοι, Ἱεράρχα Μεθόδιε·
σκέπε ἡμᾶς φρούρει, ἐκ παντοίων θλίψεων ταῖς
ἱκεσίαις σου· σὺ γὰρ ὡς θεράπων Κυρίου,
Ὁμολογητῆς τε ὑπάρχων, παρρησίαν ἔχεις
ἀκαταίσχυντον.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου,
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σέ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ
Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δι' εὐχῶν.

